

Strănută păpădia

Carmen

Strănută păpădia
Și zboară pălăria
Una și iară una...
Se-mprăstie cununa
De raze de lumină
Ce-au fost strânse-mpreună
În aura pufoasă
Ce-a fost odată casă.

Strănută păpădia...
Pe umeri saltă ia
În hora-n care vântul
Ne-a desprins de pământul
Ce e tot mai departe,
De care-am fost legate.

E puf de păpădie
Pe fața albei ie,
Pe-aripi de vânt de vară
Lumina ne-nconjoară,
Am păpădie-n gând,
Strănut și zbor răsând!